

DECIZIA nr. 119 / 2011
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC K SRL din Comuna- judetul Arges ,
inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. .../.2011

Direcția generală a finanțelor publice Arges a fost sesizată de SC K SRL din Comuna- judetul Arges asupra contestatiei înregistrate la DGFP Arges sub numărul .../.2011.

Prin adresa număr ../.2011, înregistrată Direcția Generală a Finanțelor Publice Arges sub numărul .../.2011, Activitatea de Inspectie Fiscală Arges- SIF 4 înaintează dosarul contestatiei formulate de SC K SRL din Comuna- judetul Arges împotriva decizia de impunere nr. F-AG .../.2011 emisă în baza raportului de inspectie fiscală nr. F-AG .../.2011 prin care s-au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale suplimentare în suma de X lei reprezentând:

- Y lei taxa pe valoarea adăugată ;
- Z lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestatia a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Direcția generală a finanțelor publice Arges constatând că în speta sunt întrunite dispozițiile art. 205 și art. 209 lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, este competentă să soluționeze contestația formulată de SC K SRL din Comuna- judetul Arges.

I.Prin contestația formulată, SC K SRL din Comuna- judetul Arges arată că nu este de acord obligațiile suplimentare de plată în suma totală de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente, stabilite prin decizia de impunere nr. F-AG ../.2011, precizând următoarele :

Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de Y

lei, contestatoarea considera ca nu datoreaza aceste obligatii fiscale deoarece “ societatea nu a incalcat legea cu ocazia realizarii tranzactiilor comerciale, tranzactii care sint operatiuni taxabile, in sensul art.145, alin.2, lit.a din Legea 571/2003.”

De asemenea, contestatoarea arata ca in perioada .../2008-.../2010 “ s-a aprovizionat cu marfa de la diversi agenti economici, agenti ce au functionat si functioneaza in Complexul Europa Bucuresti si a evidentiat in contabilitatea firmei , fidel aceste operatiuni comerciale taxabile”.

Totodata, societatea arata ca cele 94 facturi fiscale emise de firmele partenere au fost inregistrate in contabilitatea proprie , iar la “ momentul ridicarii marfii a achitat fiecare factura” , acestea producind astfel “ consecinte reflectate in cheltuielile societatii ca profit si impozit”.

Astfel, avind in vedere ca SC K SRL a achitat taxa pe valoarea adaugata datorata, nu poate raspunde pentru eventualele fapte savirsite de furnizorii firmei si anume neinregistrarea acestora ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, declararea lor ca inactivi sau neachitarea taxei pe valoarea adaugata incasata.

Prin urmare, consecintele activitatii furnizorului nu se pot rasfringe asupra societatii beneficiare, fapt pentru care stabilirea taxei pe valoarea adaugata suplimentara in suma de Y lei de catre organele de control este nelegala .

Totodata petenta contesta si majorarile de intirziere calculate in sarcina sa aferente taxei pe valoarea adaugata stabilite suplimentar in suma de Z lei.

II. Prin Decizia de impunere nr. F-AG ../2011, intocmita in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-AG ../2.2011 organele fiscale ale Activitatii de Inspectie Fiscala nu au acordat drept de deductere a taxei pe valoarea adaugata in suma de Y lei, ca urmare achizitionarii unor marfuri de la un furnizori declarati inactivi sau neinregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata pentru urmatoarele considerente:

In perioada verificata ,respectiv ../2008-../2010 societatea contestatoare a inregistrat ca deductibila fiscal o taxa pe valoarea adaugata in suma de Q lei in baza unor 49 facturi fiscale de achizitii de marfuri de la furnizori declarati inactivi de exemplu : SC C SRL, L SRL, D , etc si o taxa pe valoarea adaugata in suma de W lei in baza unor 45 facturi fiscale emise de contribuabili care nu au calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata, si anume : I SRL, V SRL, A, B SRL, etc.

Urmare acestor constatari, organele de inspectie fiscala au considerat ca nedeductibila din punct de vedere fiscal taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale emise de societatile sus amintite, prin incalcarea prevederile art.11, alin.1 si art.145, alin.2 din Legea 571/2003.

Astfel, avind in vedere prevederile legale in vigoare, pentru cele 94 de

facturi fiscale nu s-a acordat drept de deducere taxei pe valoarea adaugata in suma totala de Y lei .

Totodata , pentru neachitarea la termenul scadent a taxei pe valoarea adaugata datorata suplimentar in sume de Y lei, s-au calculat si majorari si penalitati de intirziere aferente in suma de Z lei.

III. Prin referatul nr. ../2011 intocmit de Activitatea de Inspectie Fiscala se propune respingerea contestatiei formulate de SC K SRL ca neintemeiata .

IV. Luind in considerare motivele prezentate de organul emitent al deciziei, motivatiile petentei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare se retin urmatoarele:

4.1 Referitor la suma de Y lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata neadmisa la deducere , cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta a fost stabilita legal in conditiile in care este aferenta achizitiilor de marfuri de la furnizori declarati inactivi sau neinregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

In fapt, in perioada ../2008-../2010 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de Y lei aferenta celor 94 de facturi fiscale de aprovizionare marfuri emise de societatile partenere.

Organele de inspectie fiscala, prin raportul de inspectie fiscala nr. F-AG ../2011 nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma totala de Y lei inscrisa in cele 94 facturi fiscale pe considerentul ca furnizorii respectivi erau declarati inactivi sau nu erau inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

Prin contestatia formulata, petenta contesta neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta inscrisa in cele 94 de facturi fiscale, intrucat considera ca bunurile achizitionate si achitate au fost folosite pentru realizarea de venituri impozabile.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.11 , alin1 din Legea 571/ 2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

“ Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1^1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în întelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia în considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

coroborate cu prevederile art. 3 , alin.1 și alin.2 din Ordinului Președintelui ANAF nr. 575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi conform caruia :

“ ART. 3

(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produce efecte juridice din punct de vedere fiscal. “

Din analiza prevederilor legale sus menționate se reține că la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

Mai mult se reține faptul că autoritățile fiscale nu pot lua în considerare tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, având în vedere faptul că de la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

Astfel, prevederile legale menționează clar faptul că documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute anterior, nu mai pot produce efecte juridice din punct de vedere fiscal.

Totodată , în speta sînt incidente și prevederile art.145, alin.2 și art. 146, alin.1, lit.a și lit.b din Legea 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care precizează:

“ Art.145 (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sînt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operatiuni taxabile;.....

Art.146 Conditii de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate în beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate în beneficiul sau, dar pentru care persoana impozabila este obligata la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - g):.....”

De asemenea sint incidente si prevederile pct.45 din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

“ 45. (2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. (1) trebuie îndeplinite urmatoarele cerinte:

a) bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabila trebuie sa detina o factura sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate.....”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca orice persoana impozabila înregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate, **cu conditia ca acestea sa fie realizate de o alta persoana impozabila si sa emita facturi fiscale care sa cuprinda toate elementele prevatute la art.155.**

Totodata se retine ca pentru exercitarea dreptului de deducere trebuie îndeplinite cumulativ urmatoarele cerinte si anume bunurile respective sa fie utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere si persoana impozabila sa detina o factura sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate.

Prin raportul de inspectie fiscala , organele de inspectie fiscala fac precizarea ca societatea nu detine facturi fiscale legal intocmite, acestea neavind prin urmare calitatea de document justificativ , fiind incalcate si prevederile art.155 , alin.5 din Legea 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu

modificarile si completarile ulterioare conform caruia :

“ Factura cuprinde în mod obligatoriu urmatoarele informatii:

a) numarul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifica factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, dupa caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

“

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate si din analiza dosarului contestatiei se retine urmatoarele:

Pentru achizitiile de marfuri efectuate de societate in baza celor 49 de facturi fiscale emise de furnizori ca de exemplu SC C SRL, L SRL, D , etc, dupa data declararii acestora ca inactiv, se retine faptul ca acestea nu mai produce efecte juridice din punct de vedere fiscal , fapt pentru care pentru documenele respective, societatea nu poate beneficia de drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

Totodata , societatea nu poate beneficia nici de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in cele 45 facturi fiscale emise de contribuabili ca: I SRL, V SRL, A, B SRL, etc, pe considerentul ca acestea nu sint emise de persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata si in consecinata documentele emise de catre acestea nu pot avea calitatea de documente justificative.

Prin urmare organele de inspectie fiscala au procedat in mod legal la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de Y lei, pentru acest capat de cerere contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata.

4.2 Referitor la suma de Z lei reprezentind accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care debitul stabilit suplimentar nu a fost achitat la termenele scadente.

In fapt pentru neplata in termen a taxei pe valoarea adaugata in suma de Y lei, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei accesorii aferente in suma de Z lei .

In drept sint aplicabile prevederile art.119, alin.1 si 4 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia :

“ Art.119

Dispozitii generale privind majorari de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere.

(4) Majorarile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al ministrului economiei si finantelor, cu exceptia situatiei prevazute la [art. 142](#) alin. (6).

De asemenea sint aplicabile si prevederile art.120, alin.1 si 7 din acelasi act normativ conform caruia :

“(1) Majorarile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pina la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorarii de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, si poate fi modificata prin legile bugetare anuale.”

Incepind cu data de 28. aprilie 2010, sint aplicabile prevederile art. 119 si art.120 din actul normativ sus mentionat cu modificarile si completarile ulterioare conform carora :

"ART. 119 Dispozitii generale privind dobânzi si penalitati de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere.

(3) Dobânzile si penalitatile de întârziere se fac venit la bugetul caruia îi apartine creanta principala.

(4) Dobânzile si penalitatile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, cu exceptia situatiei prevazute la [art. 142 alin. \(6\)](#)."

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120¹) Penalitati de întârziere*

(1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de întârziere datorat pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate precum si faptul ca organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentului taxa pe valoarea adaugata datorata neachitata la termenul scadent, acesta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept "accessorium sequitur principale" .

In concluzie se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea accesoriilor in suma totala de Z lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.11, alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, art. 3 , alin.1 si alin.2 din Ordinului Presedintelui ANAF nr. 575/2006 privind stabilirea conditiilor si declararea contribuabililor inactivi, art.119, alin.1 si 4,art.120, alin.1 si 7 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile

ulterioare, coroborate cu cele ale art. 205, art.206, art, 207, art. 209 , art. 211, art. 213, art.214, art.215, si art.216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare , se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC K SRL din comuna- judetul Arges impotriva deciziei de impunere nr. F-AG ../. 2011 emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-AG ../.2011 prin care s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma de X lei reprezentind:

- Y lei taxa pe valoarea adaugata ;
- Z lei accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.

Director executiv